

Stand eller Stilling, men jeg vil dog i Dag, da dette Forslag forhaabentlig skal forlade Rigsdagen som vedtaget, særlig takke Gaardmændene her i Danmark for deres Frisind og deres Trofasthed i denne Sag. De have som Stand givet et lysende Eksempel for alle andre her i vort Samfund. Og det skal siges paa denne Dag, ikke mindst til Ære for de hidtil privilegerede Vælgere ude omkring i Sognene, at naar dette Krav er rejst, er det ikke rejst i Mistillid til det kommunale Styre, men det er rejst, fordi man har ønsket den lige og almindelige kommunale Valgret gennemført for at fremme Ligestilletheden i vort Folk.

Højres Ordfører, det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen), sagde forleden, at jeg var jo en ung Mand, og jeg vilde nok, spaaede han, opleve at se, hvilken Ulykke denne Lov var for vort Fædreland. Naa, hvor meget jeg vil opleve, ved man jo ikke. I Dag rød, i Morgen død, det er et Ord, hvis Sandhed jeg netop i disse Dage har faaet den smerteligste Bekræftelse paa ved Tabet af den kære Kollega, hvis første store Tale her i dette Folketing var det bedste, det varmeste og det vægtigste Indlæg til Forsvar for den lige og almindelige Valgret, som nogen Sinde har lydt i denne Sal. Men ellers vil jeg sige med Hensyn til den Spaadom, som det ærede Medlem fra Thisted kom med forleden Dag, at vi have jo ofte før, navnlig ogsaa i den nyere Tids politiske Historie, hørt Spaadomme fra Højres Side om al den Ulykke og al den Fordærv, der vilde følge med, at man gav Folket større Ret og større Ligestillethed, men altid ere disse Spaadomme blevne gjorte til Skamme af Begivenhederne siden, og det er ogsaa min sikre Overbevisning, at Fremtiden nok skal vise, at denne Paa-stand vil blive gjort til Skamme. Det danske Folk er et rimeligt Folk og et retsindigt Folk, og den sunde Sans, som der maaske kunde blive Brug for i det ene eller det andet Tilfælde, skal nok bryde sejrrig igennem i det Øjeblik, der er Brug derfor. Derfor er det min Overbevisning, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil blive til Gavn for Befolkningen, ikke blot i kommunal Henseende, men ogsaa i national Forstand. Det er min Overbevisning, at ved at gennemføre de Valgregler, som ligge i dette Lovforslag, ved at gennemføre den Ligestillethed, som dette Lovforslag i saa udbredt Grad giver, gavne og styrke vi vort Folk.

Borgbjerg: Der blev før talt noget om uægte Indignation. Den Skaaltale, som den højtærede Indenrigsminister nu holdt . . . . .

Formanden: Det var ikke noget heldigt Udtryk, det ærede Medlem der brugte.

Borgbjerg: . . . forekommer mig at være saare forloren (*Stemmer:* Fy!), ja, lige stilet paa, at der skulde raabes et Hurra for den højtærede Indenrigsminister, der nu havde gennemført denne store Sag i Overensstemmelse med Valgdagens Løfter. Tonen forekommer mig meget uægte, og det maa den sikkert ogsaa have forekommet de ærede Medlemmer, der nu blive uægte indignerede, thi den højtærede Indenrigsminister stod paa forrige Valgdag og lovede sine Vælgere, specielt en af dem, der var Ordfører for de andre, at han ikke vilde gaa med til andre Garantier for Mindretallene end dem, Forholdstalsvalgmaaden gav. Her anbefaler han nu et Forslag, der giver Mindretallene 3—4 andre meget vigtigere Garantier end dem, der ligge i Forholdstalsvalgmaaden: Magistratens forandrede Sættelse i København, Skattefikseringsbestemmelserne i Provinserne, privilegeret Valgret til Aamtsraadene i en saadan Udstrækning, at den privilegerede Valgret faar Hovedindflydelsen i Aamtsraadene, og saa vover den højtærede Indenrigsminister at staa her i Dag og tale om Troskab mod Valgdagens Løfter, medens han har været utro imod en Valgdag, der kun ligger to Aar tilbage i Tiden. Saa vover den højtærede Indenrigsminister at staa her og tale om vor udemokratiske Færd, Socialdemokraters og radikale Venstremænds udemokratiske Færd, vi, der staa paa og fastholde hans eget Forslag fra Efteraaret, vi, der staa paa og fastholde det Forslag, han gik til Valg paa ved sidste Valg oppe i Frederikssundkredsen, og som hans Parti gik til Valg paa. Det er noget af det dristigste, der endnu er budt det danske Folketing, og naar det bliver budt Vælgerne ude i Landet, ville de vende sig derfra, nogle med Latter, andre med Modbydelighed.

Den ærede Indenrigsminister takkede til forskellige Sider, de konservative Partier, Gaardmændene, fordi de gik ind herpaa, og i samme Aandedræt kaldte han os Socialdemokrater og de radikale for Modstandere af den almindelige Valgret. De, han takkede, vare Modstanderne af den almindelige Valgret, det var Højre og de